

Missziói gondolatok 2019-2020.

2019.

„ViseljeteK gondot tehát magatokra és az egész nyájra...

(ApCsel 20,28)

A presbiteri feladat- és felelősségi kör talán egyik legfontosabb területére hívta fel a figyelmet szövetségünk ez évi vezérigéje **„ViseljeteK gondot tehát magatokra és az egész nyájra...”**/, ami tulajdonképpen missziói programként is értelmezhető. Ennek megfelelően azt javasoltuk területi szervezeteink elnökségének, hogy a 2019. évi munkatervben a konferenciák, képzések, csendesnapok tematikájának összeállításánál legyen hangsúlyos az Ige mindkét része: hiszen a ránk bízottak, a gyülekezet, a közösség gondjának viselése akkor lehet hatékony és eredményes, ha ezt a szolgálatot magukra is gondot viselő, azt fontosnak tartó, lelki kiegyensúlyozottságban, keresztyén hitbéli stabilitásban élő presbiterek végzik. Ezt segítheti az identitás, az elrendelés- és küldetéstudat, az önértékelés és a spiritualitás helyes értelmezésének és gyakorlatának napirendre tűzése.

A területi szervezetekben lezajlott alkalmak e szempontok szerinti értékelésére pontos adatok és információk hiányában még nem volt lehetőség, erre először a 2020 februári elnökségi ülésen kerülhet sor. Azt azonban megállapíthatjuk, hogy a Piliscsabán szeptember első hetében sorra került országos konferenciánk programja a fenti elvek szerint került összeállításra. A színhely és reménység szerint a tartalom vonzása már missziói hatásúnak bizonyult, hiszen az előző évi Kárpát-medencei konferencia szerény létszámához viszonyítva érzékelhetően nagyobb aktivitást mutatott tagságunk, és a pozitív értékelés a rendezvény végén egyértelmű volt a résztvevők részéről is. Kifejezetten hasznos és elgondolkoztató volt Szarka Miklós előadása, aki arról beszélt, „hogyan tudsz okosan gondot viselni magadról”. Felhívta a figyelmet a „magunkba szállás” fontosságára, melyben a szív intéseire, a test jelzéseire kell figyelni és erre érzékenynek kell lenni, gyenge pontjainkon pedig erősödni kell. Ehhez jelent segítséget, ha utat engedünk a Szentlélek által a személyes krisztusi erők beáramlásának, mert nem mindegy, hogy kinek a szolgálatában éljük szellemi életünket.

A ránk bízottak, a gyülekezet gondjának viselése felelősségének kérdéseiben sok elgondolkoztató – részben aggasztó, részben hálára okot adó - információt lehetett kapni a különböző területen és környezetben élő gyülekezetek missziói körülményeiről. Ezek a nagyon eltérő körülmények és lehetőségek azt a következtetést engedik levonni, hogy a gyülekezetépítés és gondozás területén nem lehet egyformán megvalósítható elveket kidolgozni, hanem a körülményekre érzékenyen, differenciáltan kell a szolgálati feladatokat meghatározni. Megrendítő volt szembesülni azzal a perspektívával, hogy a következő 10 évben a jelen tendenciák folytatásaként gyülekezetek megszűnése és ezzel templomok szakrális funkciójának megszűnése várható. Nagy felelősség, hogy miként kezeljük ezeket a helyzeteket, és hogyan tudjuk a racionalitás és hitbéli bizonyosság egyensúlyát úgy kialakítani, hogy szolgálatunkban a reménység optimizmusa győzedelmeskedjen.

Ugyanakkor hálaadásra adtak okot azok a beszámolók, melyek a gyülekezetek fejlődéséről, új missziói lehetőségek felfedezéséről és megvalósításáról szóltak, és nagy örömmel hallottunk az oktatási tevékenység kapcsán a templom-iskola kapcsolat hatékony működtetési példáiról.

Mindenképpen meg kell említeni – és a szolgálattevőknek ezúton is köszönni - a konferencia áhítatainak üzenetében a vezérigéhez való kapcsolódást.

Ezen a konferencián is egyértelműen pozitív missziói hatása volt a reggeli csoportos bibliatanulmányozásnak, melynek az az üzenete, hogy az egymás hite általi fejlődésnek ezt a lehetőségét minél több közösségi alkalmon ki lehet és kell használni.

Az előzővel együtt a közös énektanulás betétjei – az ének lelket üdítő hatása révén is - hasznosan hozzájárultak a magunkról való gondot viselésben való előrehaladásban. Ezt a lehetőséget is érdemes és javasolt gyakorlattá tenni rendezvényeink programjában.

A Szövetség missziójának jövőbeni feladataira hívta fel a figyelmet a konferencia végén ügyvezető elnökünk, melyben kiemelt helyen szerepel a presbiterek hatékony megszólítása. Meg kell előznünk az eljelentéktelenedést és az elvilágiasodást, melyhez a kulcs az elhívás meghallása, megértése és elfogadása. A bűnesettel összetört isteni képmás helyreállítása eredményezheti az emberi kapcsolatok helyreállítását, a helyreállított, megváltott ember épülhet be a Krisztus-testbe. Ennek a folyamatnak a megvalósulása segítheti az eredményes tagtoborzást, a szolgáló közösségek erősödését.

Abban a reményben adhatunk hálát országos konferenciánk áldásaiért, hogy a területi rendezvények közösségeiben is átélhették a résztvevők a Lélek jelenlétét és megerősödtek presbiteri elhívásukban a magukra és másokra való gondot viselés szolgálati feladatainak területén.

Missziói szolgálatunkhoz kell sorolnunk Szövetségünk kiadványait is, melyek közül ebben az esztendőben az Imádságoskönyv megjelenéséért lehetünk különösen hálásak: a remélnél is nagyobb érdeklődés és a visszajelzések alapján megállapíthatjuk, hogy igazán aktuális és szükséges segítséget tudtunk nyújtani imaéletünk gyakorlásához, az imádság áldásainak elnyeréséhez. Jóleső érzéssel mondhatjuk el, hogy missziói feladatként 2019-ben is aktívan gyakoroltuk a határokon átívelő kapcsolatok ápolását, erősítését: a Református Egység Napja jubileumi rendezvényén lehetőség volt a Kárpát-medencei szervezetek közötti és a személyes kapcsolatok ápolására, számos alkalommal képviseltettük magunkat a testvérszervezetek rendezvényein, és köszönthettünk vendégeket a területi szervezetek anyaországi konferenciáin.

Mindezekért egyedül Istené legyen a dicsőség!

2020.

„Jöjjetek, mert már minden készen van.” (Luk 14,17)

Tervezett vezérigénk /**„Jöjjetek, mert már minden készen van.”**/ missziói tartalommal való megtöltése felelős gondolkodásra és cselekvésre hív bennünket.

Több megközelítése is lehetséges ennek a fontos jézusi mondatnak. Hálásan kell megállapítani, hogy Isten minden hiányosságunk, alkalmatlanságunk mellett és

ellenére is lehetőséget adott, és reménységünk szerint a következő évben is ad arra, hogy keresztyén hitünk megvallásának, életvitelünk gyakorlásának ne legyenek társadalmi, politikai akadályai. Szolgálatukat elkötelezett hűséggel teljesítő előjáró presbiter elődeink fáradozását Isten azzal is megáldotta, hogy kényszerszünet után újra van lehetőségünk szövetségi keretek között is együtt gondolkodni és munkálkodni, és ezzel a szolgálattal a presbiterek személyes hitre jutását, hitéletének fejlődését elősegíteni, és ennek eredményeképpen hozzájárulni a presbitériumuk felelős szolgálatának hitelesebb betöltéséhez, egyházunk missziói feladatának teljesítéséhez. Amióta ezeknek a gondolatokat a múlt esztendő novemberében megfogalmaztam, és reménykedtem, hogy közgyűlésünk idején is minden szempontból aktuálisak lehetnek, néhány esemény bekövetkezése kiegészítéseket tesz szükségessé. Az egyik éppen a Szövetségünk működési lehetőségét érintő törvényszéki határozat által okozott helyzet, amely szolgálatunk folytonosságának „elkészítettsége” vonatkozásában okozott átmeneti, de nem kis aggodalmat előidéző helyzetet. Isten azonban nem hagyott magunkra bennünket és szolgálattunkat, és a sok imádság és a szeretet- és felelősségteljes együttműködés azt eredményezte, hogy el lehetett kerülni a feloszlást, és az adminisztratív folyamat teljes befejeződést követően - de tulajdonképpen addig is – folyamatos lehet a tevékenységünk. Nagy megerősítés ez abban, hogy Isten nem hagyja magára az Ő ügyében, missziójában szolgáló odaszánt életeket és közösségeket!

A másik – és tavaly még csak nem is sejtett – esemény az a drámai, embertömegek életét megtámadó és hatásosan alig befolyásolható járvány, ami évszázadunk történetének gyászkeretes lapján kerül majd megörökítésre. A felelős összefogás és erőfeszítések aktív támogatása és a mindig, de most különösen nélkülözhetetlen ima-szolgálat az éves missziói kötelezettségünk kiemelten hangsúlyos része kell legyen! Isten megengedte, hogy ezt az állapotot is Tőle elkészítettnek tekintsük és fogadjuk el. Ki gondolta volna, és most mégis valóságnak kell elfogadnunk, hogy a „minden készen van”-nak most ez is része.

Mindezekkel együtt azonban nem szabad azonban figyelmen kívül hagyni egy másik szempontot sem: a körülmények kedvező vagy kedvezőtlen alakulására, az „elkészítettségre” való reagálásban nem megkerülhető a kérdés, hogy vajon **mi magunk készen vagyunk-e?**

Mert csak akkor tudunk helyesen értékelni, keresztyén módon reagálni, ha mi magunk:

- Készen vagyunk Krisztus értünk hozott áldozatának személyes elfogadására és annak megvallására.

- Ezt megelőzően készen vagyunk hibáink, tévedéseink elismerésére, belátására, megvallására és megbánására.

- Belátjuk, hogy a kegyelem elfogadásának következménye kell hogy legyen, és készen vagyunk az örömmel, hálából gyakorolt, áldozatos szolgálat vállalására.

S a kérdés: ha ezekben a „készen állásokban” hiányosságaink vannak, belátjuk-e a javítások, a pótlások szükségességét?

Úgy tűnik, Isten ebben az esztendőben hosszú böjtölésre készítet bennünket a személyes találkozások, kapcsolattartások, rendezvények, konferenciák, képzések vonatkozásában.

Fel kell azonban ismernünk azt a lehetőséget, hogy a korlátozottság mellett ez a fajta „elkészítettség” más típusú szolgálatok előtt nyit kaput. Ezek között kiemelt feladatunk kell legyen az imádság semmi mással nem pótolható lelki fegyverének – mint a presbiter „szolgálati fegyverének” az igénybevétele, karbantartása és használata! Ismerjük fel, vegyük komolyan és éljük ezzel a lehetőséggel! Aktívan vegyünk részt és segítsük a lelkipásztorokat az on-line igehirdetői misszió technikai feltételeinek megteremtésében, karbantartásában, s aki talentumot kapott hozzá, saját gondolatokkal is járuljon hozzá az elektronikusan terjeszthető misszióhoz. A fiatalabb korosztály keresse meg azokat a lehetőségeket, melyekkel hasznos segítséget nyújthat a közösségek idősebb, rászorult tagjai számára szükségleteik kielégítéséhez!

Ez évi missziói tervünk és feladataink megfogalmazásához, s majd megvalósításhoz Isten egy előre nem látott helyzetet engedett meg létrejönni. Azt kéri tőlünk, hogy bízzunk megtapasztalt hűségében és erős hittel, rugalmasan stabil lélekkel alkalmazkodjunk a felismert szükségletekhez, és találjuk meg az elkészített szolgálati lehetőségeket!

Isten mindent elkészített üdvösségünkre – a magunk elkészítését, „készsé tételét” Szentlelkének segítségül hívásával nekünk magunknak kell elvégezni és szolgálatunkat úgy betölteni, hogy mindnyájan felismerjük az alkalmas időt, amikor Jézus hívására igent kell mondanunk!

Hálát adva Szövetségünk 30 éves szolgálatának lehetőségeiért /és a folytatás lehetőségének megteremtődéséért/, a megtapasztalt gazdag áldásokért - az Úr kegyelmében reménykedve és Lelkének bölcsességét és erejét kérve igyekezzünk az Ő dicsőségét hűséggel szolgálni a 2020-as esztendőben is.

„Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját.” (Jel 2,10)

2020. március 31.

Dr. Tóth János

MRPSz Missziói és Diakóniai Bizottság elnöke